

نویسنده: محمد مهدی عباسی آغوی

(۳) عده‌ای دنبال کار یا علم هستند و معتقدند در آن سوی مرزها بهتر و بیشتر می‌توان به آن دست یافت. ناامید از شرایط وطن چشم به این دارند که دیگری برای آنها کاری کند. برای برخی رشته‌ها و برخی آدم‌ها شاید درست باشد ولی در بسیاری از موارد رنج بیهوده است و گنج نرسیده. البته عده‌ای هستند که هدفمند پیش می‌روند و به هدف خود می‌رسند ولی می‌دانند از خود و دنیا چه می‌خواهند.

(۴) عده‌ای نیز رقت به خارج از کشور برایشان یک هدف نیست بلکه یک مسیر است. ابزاری برای رسیدن به آنچه برای آینده خود ترسیم کرده‌اند. وسیله رشد آن‌هم در برهه‌ای از زمان نه برای همیشه. شهید چمران‌ها و شهید بابایی‌ها در قلب آمریکا بودند ولی قبل آمریکا قبلشان ایران بود. و با این قلب آموختنی‌ها را آموختند و به قلب دشمن زدند. این معنایش خیلی متفاوت با دیگری است که به هوس، مال و مقام دنیا و شهوات به غرب پناه آورده‌اند.

